

STREDA

Č 4

SOBOTECKÝ PRAVIDELNÝ LEHCE AVANTGARDNÍ VĚSTNÍK

11

22

33

44

55

Vůbec ne...

ÚVODNÍK

Připadám si jako malé velké dítě. Splav! je pěkná věčička, se kterou se všichni v redakci pipláme až do pozdních ranních hodin. Občas něco nestihneme a občas nám utečou překlady, nu což. Včera po půlnoci jsme dorazili společně na Šolcův statek a byli jsme společně svědky neuvěřitelné hádky mezi několika stálicemi Šrámkovy Sobotky o smysl našeho časopisu: dozvěděli jsme se kupříkladu, že jsme fajn, že máme vyjadřovat svoje názory, že máme psát o večerních programech, že vlastně je to dobře, že vlastně jsme mladí, že "Pokud chceš tak si nějaké děti porod" a pak je hod' do redakce," a bůhvíco ještě. Takže: tenhle časopis děláme, protože nás to baví, a protože máme kde bydlet a co jíst. Tot' vše. Náš názor? No, většinou si ho můžete přečíst popsany v recenzích. Večerní programy? Občas je nestihneme a jindy si opravdu nemyslíme, že je to to hlavní. Agentura je agentura, ale občas raději amatéry, pokud se stihneme dostavit, než profiky. Mladí? Ano, jsme mladí. Bůh ví? No, zcela určitě. Chci říct jen to, že se alespoň bavíme - a co jiného dělat v šest ráno, když sázíme konečnou podobu čísla? Jo a abych nezapomněl: porodnost nemá vliv na kvalitu článků.

Víte, že...

- ... Jára Pospíšil nejenže je skutečným občanem Sobotky, ale navíc ještě žije a vlastní nejen stejnojmennou hospodu, ale i hospodu Na Bůrovně?
- ... hospoda u Jára Pospíšila se původně nazývala Moskva, protože v ní v době napoleonských válek přespával carský kurýr?
- ... rekord restaurace U Jára Pospíšila představují tři učitelky a tři učitelé, kteří během 45 minut vypili 10 litrů alkoholu zvaného zelená?
- ... bistro na náměstí je bistro hasičů?
- ... jeden člen naší redakce je dobrovolný hasič? Dokonce oceněný několika cenami Svazu dobrovolných hasičů?
- ... během roku 1990 nebyla v celé Sobotce jediná hospoda?
- ... na kvalitu redakce má prý přímý vliv porodnost?
- ... dnes ráno nám při kopírování dvakrát došel toner?
- ... místní doktorka prý předepisuje Klášter těm, co mají zácpu?
- ... podle PhDr. Jiřího Honzika je erekce ducha něco mezi Šimou a Kandinským? (cit. dle L. Dvořáka)

Omlouváme se všem češtinářským jazykofilům, kteří měli tu smůlu, že se jim dostalo do ruky třetí číslo našeho časopisu.

Fakt sorry, nevíme, co dodat.

Středa 7. července

PROGRAM

- 9.00 sál spořitelny - přednáška - Mgr. Milan Dvořák, PhDr. Jana Martinová, PhDr. Jiří Honzík, PhDr. Dušan Kubálek, Libor Dvořák o překladech Eugena Oněgina
- 11.00 sál spořitelny - prezentace nakladatelství Romeo Jiří Josek
- 19.30 sál spořitelny - večer věnovaný 200. výročí narození A. S. Puškina, Eugen Oněgin - čtení z nového překladu Mgr. Milana Dvořáka. Učinkují: Věra Hučínová, Hana Krtičková, David Novotný, Aleš Vrzák, Hana Kofránková, Milan Dvořák

Jídelní lístek

7. července, středa

- snídaně: rohlíky, máslo, paštika, čaj
- oběd: polévka hovězí
vepřový řízek, brambor, čaj
- večeře: vepřové rizoto

Zavěšujte, nejste v pořadí

Jarmareční jeviště, které "zavěšení" postavili včera večer v Sokolovně, bylo nízké, obávám se však, že na něj bylo vidět i ze zadních řad. Trám horního rámu tohoto improvizovaného podlaží výrazně stínil světlu reflektorů, přesto jsme neunikli pohledu na odporné grimasy herců. Kdyby se toto jarmareční představení odehrávalo v terénu a publiku bylo dopřáno válet se v trávě, hulit či alespoň chlastat, pak by snad bylo možné bavit se alespoň na účet aktérů, ani to však ve střízlivém prostředí sokolovny nebylo možné. "Zavěšení" byli opravdu k oběšení. Věřím v psychickou zdatnost soboteckého publika a vznik oběšenčů neočekávám. Chci proto popřát těm, kteří díky "zavěšeným" byli nuceni prožít bezesnou noc, hodně sil do dnešního dne.

Recenze na Bouři

Nikoli, nejedná se o Shakespearovo drama. Nepřešlehl jste významný bod včerejšího programu, neboť jde o příspěvek věnovaný rozběsněnému přírodnímu živlu. Přesto je velké písmeno zcela na místě. Jak jste si jistě povšimli, stala se Sobotka včera ve večerních hodinách jevištěm dramatu. Jekot sirén a výpadky elektrického proudu šokovaly jindy pokojné městečko a jen duchapřítomnosti některých odhodlaných občanů vděčíme za to, že nevypukla panika, jež by si jistě vyžádala nesčetné oběti. Zvláštní poděkování patří především pí. Lubě Skořepové, která v okamžiku, kdy kdosi v nabitém sále spořitelny ucítil pach kouře, uklidnila přítomné ujštěním, že ona nic necítí. V rámci snahy o naši maximální informovanost jsme se v Bistru na náměstí (viz článek Tour de Tavern) vypyávali, kdeže to vlastně hořelo, a dostalo se nám následující odpovědi: Semtínská lípa je v plamenech! S hlubokým zármutkem píší tyto řádky a nevím, jak rozsáhlé jsou ztráty. Erbovní strom Sobotecka a vlastně celého Českého Ráje, odolávající uragánům a bouřím již několik set let, se vznítil, zasažen bleskem, jenž vryl se i v naše krvácející srdce. Bouře na rozdíl od té Shakespearovy se zakončila tragedií.

- RECENZE

Bistro

1 Bistro na hlavním soboteckém náměstí představuje pozoruhodný podnik: na jedné straně to byla první restaurace v Sobotce po roce 1990, na straně druhé ve svých útrobách skrývá to, co bychom nazvali pivním undergroundem města. Obsluha zde neoplývá svižností a Svijan, byť za 8,50 Kč, také není nejchutnější (zde se ovšem názory členů redakce rozcházejí). Restaurace je otevřena od brzkých ranních hodin, což je dáno tím, že větší část štangastů tvoří příslušníci místního hasičského sboru. Je však nutno poznamenat, že významné plus tvoří přítomnost zahrádky a možnost vypít si pivo přímo na soboteckém náměstí. Co však může odradit případného zájemce je absence toalet a jejich náhrada toaletami veřejnými. Celkové hodnocení: ***

Bůrovna

2 Byť je relativně daleko, představuje Bůrovna pozoruhodný objekt, a tím pádem je spíše restaurací kompromisní mezi štangasty z centra a těmi co bydlí na koupališti. Představuje oázu klidu: dobrá obsluha, malý avšak dobrý jídelniček, ale především pivo za 8,50 Kč, zajišťují Bůrovně jedno z nejlepších umístění v naší anketě. Celkové hodnocení: ***1/2

U Jára Pospíšila

3 Pospíšil je redakční stálice od prvního večera. Krom dobrého piva, příjemné obsluhy a příznivých cen tu člověk může zažít skutečnou soboteckou pohodu. Pokaždé, když jsme vstoupili, potkali jsme nějakého Šrámkova potomka a dozvěděli se plno historek. (Některé z nich jsou uvedeny v malém Víte, že... v dnešním čísle.) Jedinou chybou tohoto podniku je absence kuchyně, takže i přes značný bodový zisk a první místo v našem hodnocení nezískala restaurace U Jára Pospíšila plný pětibodový zisk. Celkové hodnocení: ****

Restaurace Na poště

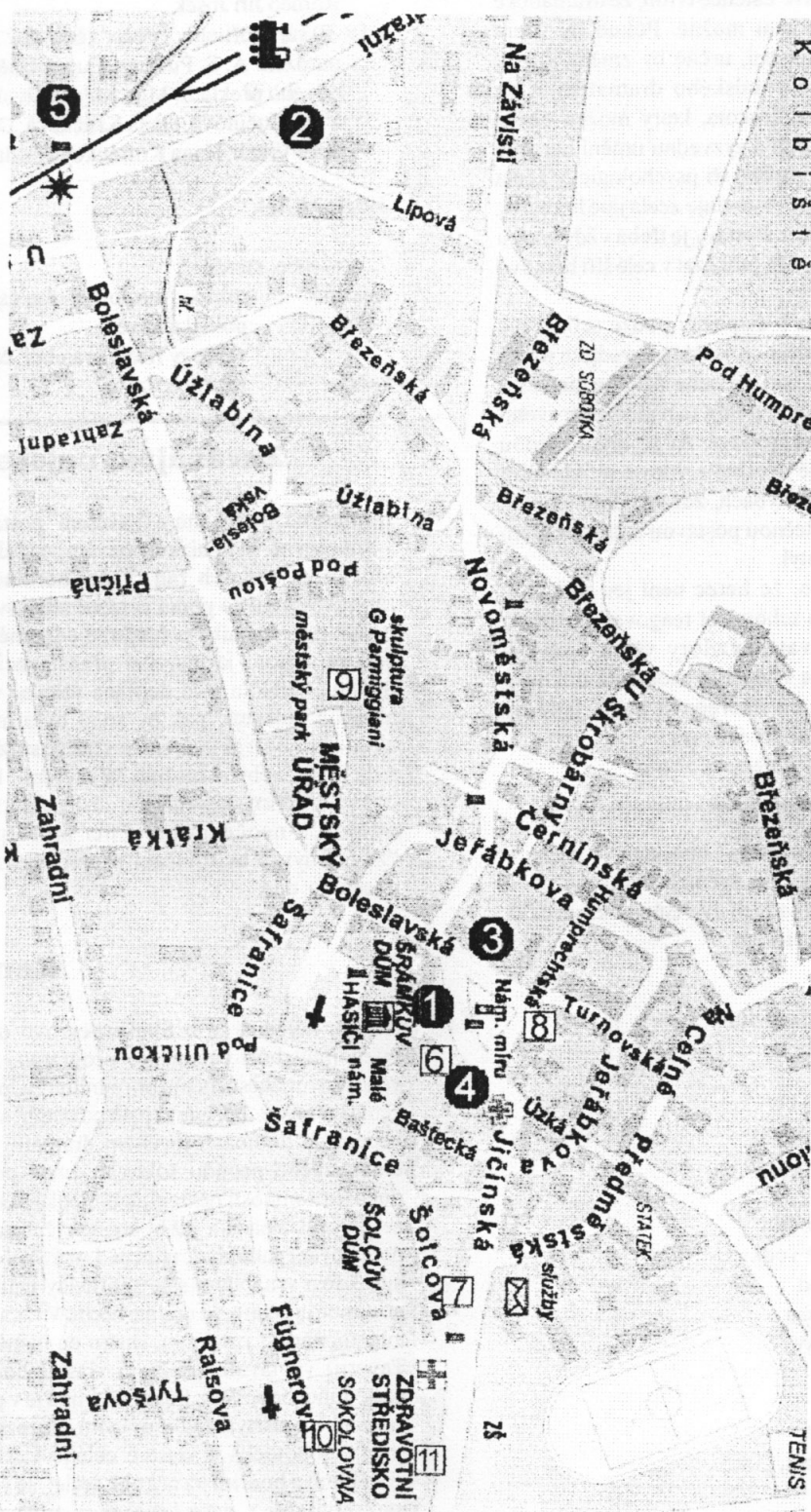
4 Tato restaurace představuje mezi v soboteckými hospodami těžký průměr. Má náskok v tom, že je na náměstí a vaří, zároveň zde však chybí některé základní věci jako míchaná vajíčka či míchaná vajíčka. Obsluha čítající standardně dva lidi bohužel také neskýtá možnost rychlého a zároveň příjemného občerstvení. Máte-li hlad a nechcete-li se vláčet až na Bůrovnu, pak zvolte Poštu, ale od nás má jen dva a půl bodu. Celkové hodnocení: **1/2

Na Syrovandě

5 Symbolicky to nejhorší na závěr. Sice tu vaří, ale obsluha není rychlejší hlemýždě, pivo není dobré, sirky nemají, stejně jako míchaná vajíčka a polívky. Krom toho tu pořádají diskotéky, aniž by vyšli nějak vstříc Šrámkově Sobotce, která je žádala o pronajmutí sálu. Jeden z lektorů dílen nebyl obsloužen po celou hodinu. Takhle tedy ne, přátelé, od nás máte jen a jen jednu hvězdičku. Celkové hodnocení: *

ostatní významné lokality:

- 6 - cukrárna
- 7 - spořitelna
- 8 - nápojka
- 9 - skulptura Parmiggiani
- 10 - sokolovna
- 11 - jídelna

Mydlibába není jen bába

Bál jsem se, že další naše kritika bude opět mírně negativní, ale nestane se tak. To, co předvedla včera večer Luba Skořepová ve svém monodramatickém triptychu *Mydlibába a ty druhé*, bylo herecké umění par excellence. V duchu jsem proklínal boha české divadelní teorie Otokara Zicha, který ve své Estetice tvrdil, že dramatické UMĚNÍ jednoho herce není možné. Pokud by včera navštívil zmíněné představení, určitě by změnil názor. Ponechávám stranou text italského dramatika Alda Nicolaje i režii Jaromíra Pleskotsa, který možná občas

přehnal nemotivované sahání na židli a vyzvednu umění herečky samotné. Už samo inscenování triptychů tří psychologicky zcela odlišných postav je herecky náročné. Vyžaduje zcela jiné herectví, než kamenné divadlo pro jeden večer. Postavy je třeba vždy znovu tvořit jakoby z nuly a právě zde se může prokázat v celé šíři hercovy umění.

Herec má při vytváření svého díla k dispozici pouze sebe a nic jiného. Každý kousek těla, každá intonace, každé pozvednutí obočí je hercovou paletou i plátnem. Tvoří ze sebe někoho jiného a přitom by měl zůstat umělcem a nebýt pouhým nádeníkem svého divadla a to se právě povedlo p. Skořepové. Ať již hrála šílenou masovou vraždkyni či absurdně šťastnou vdovu-univerzální dědičku, držela diváky vždy na pochybách, zda ten, kdo stojí na jevišti, je stále ještě hercem či skutečnou postavou a přitom všem si dokázala podržet svůj typický styl.

Zkouškou pravého herectví, toho, že herec není jen obživlou loutkou v rukách režiséra, je jeho schopnost reagovat na "náhlá neštěstí", improvizovat a vytrvat navzdory všem vnějším nepřízním. Za okny zuřila bouře a v jednom momentě dokonce vypadl proud a paní herečka Ljuba Skořepová hrála, jako by veškeré běsnění živlů bylo součástí představení.

Paní Lubo, děkuji Vám za nádherný umělecký zážitek.

Ohlas naší limerické soutěže byl nečekaný a již se v redakci objevily limericky od prvních dvou autorů a jednoho kolektivu. Některé z nich uveřejňujeme, na další se můžete těšit v příštích číslech.

Byl jeden redaktor ze Splavlu,
cihla mu spadla na hlavu.
On ji jen vzal
a spěchal dál.
Ten čilý redaktor ze Splavlu.

Divoká Šárka

Šrámek - básník ze Sobotky
pil prý všechno kromě vodky
Vodu z kašny neměl rád
v noci do ní chodil chcát
na sobě jen bílé spodky
kolektiv

Jeden lektor na náměstí
přemýšlel, jestli má štěstí,
jestli je skupina
pracovat povinna.
Nakonec pitomec dostal pěsti.

Jana Machalíková

Čtvrtek 8. července

- 9.00 sál spořitelny - přednáška prof. PhDr. Miroslava Červenky. Takzvaná hudebnost verše
11.00 sál spořitelny - prezentace nakladatelství Fortuna, beseda s Jiřím Žáčkem
13.00 zahrada Šrámkova domu - Stanislava Emmerlingová - Tvůrčí čtení a psaní
19.30 sál spořitelny - Večer pedagogických a filosofických fakult, v druhé části parodie na pořad DO RE MI

Jídelní lístek

- snídaně: rohlík, máslo, džem, čaj
oběd: polévka krupicová
moravský vrabec, bramborový knedlík, zeli, čaj
večeře: obložený talíř, chléb, čaj

Čtvrté číslo Splavlu je mimo jiné prostorem poezie. Kromě rozmanitých limericků dnes otiskujeme i čtenářský příspěvek náročnější. Mezi soboteckými limericky se objevily některé, věnované nejmenovanému lektorovi, báseň Hany Zavadilové je naproti tomu adresná. Je věnována...

Emě Zámečnickové, Ženě
(4. 7. 1999, Sobotka)

Obrovské snahy
bosých noh
stojí v pubertálním věnci
na pozadí.
Paměť je bublinou času
celá vznešenost poutového balónku
jedinou nití připoutána k bezvědomí
(Do úsměvu, co se vejde
do mezery mezi předními zuby)
zachází za obzor
s čím zachází nahé prsty?
Do úsměvu mezi koutky úst
do očníkového oblouku tikadlo
opisuje číselník
ve vráskách na třetí čtvrtě.
Má chapadla - ramena pohnutek.

17:15:03

JAK JSME SI TO UDĚLALI ZA TOLIK TO MÁME.

7. ČERVENCE 1999 V 9:00 SEČ